

Arrest

nr. 292 799 van 10 augustus 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MAROY
Nederzwalmsesteenweg 40 b
9750 ZINGEM

tegen:

de Stad OUDENAARDE, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Oudenaarde van 20 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. POELMAN, die *loco* advocaat L. MAROY verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 22 augustus 2022 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19*ter*) in functie van haar Belgische partner.

1.2. De burgemeester van de stad Oudenaarde trof op 20 februari 2023 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 24 februari 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel (...) 51, §1, derde lid (...) gelezen in combinatie met artikel 58 (...) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (...), die op 22.08.2022 werd ingediend door

Naam: G.(...)

Voorna(a)m(en): A.(...)

Nationaliteit: Nepal

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/~~verklaart te verblijven te~~: (...)

Om volgende reden geweigerd:

X De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie (...)

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: paspoort (...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgemaakt en geen nota met opmerkingen ingediend.

2.2. Artikel 39/59, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) koppelt volgende 'sanctie' aan het verzuim om het administratief dossier over te maken:

"§ 1. Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster onder andere de schending aan van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

"(...)

Onder het zorgvuldigheidsbeginsel wordt verstaan:

"Het bestuur kan slechts een rechtens correct besluiten nemen indien het op de hoogte is van alle voor het te nemen besluit relevante feiten en omstandigheden. Het zorgvuldigheidsbeginsel eist dat het bestuur het nemen van het besluit zorgvuldig voorbereid door er zorg voor te dragen dat de relevante feiten en omstandigheden bij het bestuursorgaan bekend (kunnen) zijn."

(P. NICOLAI, Beginselen van behoorlijk bestuur, 1990 blz. 332 ev)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS van 12 april 2016, nr. 234.348, www.raadvst-consetat.be). Bovendien moet de overheid zorgvuldig en voorzichtig zijn bij het nemen van haar beslissing." (C.BERX, Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2000, 318.)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt ook in dat bij de voorbereiding en bij het nemen van een overheidsbesluit alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen. Er is zorgvuldigheid in de feitenvinding vereist. Het houdt ook in dat een dossier volledig moet zijn en alle relevante elementen moet inhouden en dat de burger die gehoord wordt, voorafgaandelijk en op een nuttig tijdstip op grond van de informatieplicht wordt meegedeeld waar er een probleem is, zodat hij met kennis van zaken en vooral nuttig, d.w.z. over datgene waar zich een probleem zou voordoen, kan worden gehoord en zijn middelen kan bijbrengen." (R. TIJS, Algemeen bestuursrecht in hoofdlijnen, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 2012, 265.)

"(...)

4.1.2 Toelichting

1. Verzoekende partij stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing zeer summier is. Er wordt immers gesteld dat geen verblijfsrecht kan toegekend worden aan verzoekende partij aangezien zij geen paspoort heeft voorgelegd. Doch blijkt nergens uit de beslissing op grond van welk artikel zij een paspoort zou dienen voor te leggen. Minstens wordt dit niet degelijk gemotiveerd.

Verzoekende partij legde alle noodzakelijk documenten voor conform artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet.

In eerste instantie dient dan ook geoordeeld te worden dat zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de motiveringsplicht werd geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij was namelijk van oordeel dat aangezien zij haar geldig verblijfstitel uit Nederland had bijgebracht zij wel degelijk voldoende haar identiteit had aangetoond.

2. Zoals reeds vermeld diende verzoekende partij bij de aanvraag tot gezinshereniging een Nederlandse verblijfstitel in waaruit haar identiteit blijkt. Dat dit document ook een geldig identiteitsbewijs is blijkt ook uit de titel die vermeld staat op de verblijfstitel:

(...)

Het feit dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt op welke grond, minstens op zeer summiere wijze de bestreden beslissing werd gemotiveerd, verzoekende partij een paspoort had dienen voor te leggen schendt dan ook zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht.

(...)"

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.3. De bestreden beslissing vermeldt artikel 51, §1, derde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 van het vreemdelingenbesluit als haar juridische grondslagen.

Artikel 51, §1, derde lid, van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 1. (...)

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

(...)"

Artikel 58 van het vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

"Met uitzondering van artikel 45, zijn de bepalingen van hoofdstuk I die betrekking hebben op de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis van de wet, van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1 van de wet. De Minister of zijn gemachtigde begunstigen echter hun binnenkomst en hun verblijf op het grondgebied van het Rijk, na een individueel en grondig onderzoek van hun aanvraag."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat artikel 51, §1, derde lid betrekking heeft op een burger van de Unie die een recht op verblijf van meer dan drie maanden erkend wil zien, zoals bedoeld in artikel 40, §4, van de vreemdelingenwet, terwijl artikel 58 van de vreemdelingenwet slaat op 'andere' familieleden van burgers van de Unie, zoals bedoeld in artikel 47/1 van de vreemdelingenwet.

De in de beslissing vermelde bepalingen kunnen bijgevolg niet op verzoeksters situatie worden betrokken. Verzoekster dient te worden bijgetreden waar zij stelt dat "(...) nergens uit de beslissing (blijkt) op grond van welk artikel zij een paspoort zou dienen voor te leggen. Minstens wordt dit niet degelijk gemotiveerd."

3.4. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 52 van het vreemdelingenbesluit is wel op haar situatie van toepassing. Nergens uit de beslissing kan worden opgemaakt dat deze bepaling in onderhavig geval werd toegepast. Verzoekster betoogt nochtans in haar middel dat zij alle noodzakelijke documenten conform artikel 40ter van de vreemdelingenwet had voorgelegd.

3.5. Aangezien geen administratief dossier werd overgemaakt, kan niet worden nagegaan welke documenten verzoekster ter gelegenheid van de indiening van de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) had neergelegd. Er kan niet worden nagegaan of aan verzoekster effectief werd gevraagd om een paspoort neer te leggen, zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld, noch of verzoekster dit document al dan niet heeft neergelegd. Het verzuim om het administratief dossier neer te leggen, staat de wettigheidstoetsing van de bestreden beslissing in de weg.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat de burgemeester van de stad Oudenaarde artikel 52 van het vreemdelingenbesluit heeft miskend en onzorgvuldig te werk ging bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige middelonderdelen behoeven geen verdere bespreking nu dit niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de stad Oudenaarde van 20 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

F. TAMBORIJN